

Reconeixement a l'Exèrcit i a l'Església castrense?

Dm, 16/06/2020 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

Aquest escrit vol donar resposta a l'article de [Ramon Bassas](#) a la revista cristiana Foc Nou, en què justificava la tasca de l'Exèrcit en aquests mesos, i demanava un reconeixement explícit a tota la institució. Des del respecte a la discrepància, la nostra condició de cristians ens fa veure d'una altra manera el compromís evangèlic.

Respectem els militars com a persones, però el debat no és aquí. La qüestió és que l'Exèrcit és una estructura pensada per tenir la màxima capacitat de fer mal, o d'amenaçar amb fer-lo, i així imposar-se per la força de la violència. No creiem sigui pas compatible amb l'estil de Jesús. No el podem imaginar agafant les armes per defensar-se, o defensar cap causa -ni tan sols la del Regne de Déu-. L'evolució del pensament humanístic ens fa veure la guerra com el més gran crim, i ho és molt més per a la consciència cristiana. Hi ha altres models de seguretat i de defensa més útils i justos socialment, i molt més compatibles amb l'Evangeli.

Les altres tasques "humanitàries" que fan a vegades els exèrcits no els hi són pròpies, i poden ser fetes amb molta més eficàcia i molt menys cost per cossos professionals especialitzats en cada cas. Més aviat cal dotar els cossos de protecció civil dels mitjans necessaris per no haver de recórrer a l'Exèrcit en tasques que blanquegen la seva missió real.

D'altra banda, per a molts creients no és comprensible que la professió militar sigui l'única que té una estructura eclesial per al seu servei exclusiu (la castrense). Naturalment, els militars tenen dret a rebre un acompanyament espiritual, com qualsevol cristià o sector professional, però l'estructura eclesial castrense mostra una preferència, una col·laboració estreta amb la institució militar i la missió dels exèrcits. La seva sola existència suposa una exaltació i benedicció de la funció

militar i dels seus mitjans: l'ús de les armes. I a Jesús no el trobaríem mai en aquesta causa.

Xavier Garí de Barbarà i Antoni Soler i Ricart, membres del Grup de Noviolència Cristiana de "Cristianisme i Justícia"